

Η ερμηνεία της δεύτερης μέρας της Δημιουργίας (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Ερμηνεία στην εξαήμερη Δημιουργία

Β΄ ΛΟΓΟΣ ΣΧΕΤΙΚΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕΡΑ

Αναφέρεται στη μεγάλη δύναμη των υδάτων, μεταξύ των οποίων στερεώθηκε κατά τη δεύτερη μέρα, με την προσταγή του Θεού, το στερέωμα.

Όπως ο πρώτος Λόγος φιλοσόφησε κατά τη δύναμή του, τα μεγάλα έργα του Θεού, που έγιναν κατά την πρώτη μέρα, μάλλον όπως χορήγησε η χάρη του Αγίου Πνεύματος, έτσι κι όσον αφορά τη δεύτερη ο δεύτερος Λόγος, που αναφέρεται στη δύναμη των υδάτων και το στερέωμα, σπεύδει να σας διηγηθεί με την καθοδήγηση του Θεού. Η ακρόαση των διηγήσεων αυτών είναι καλή και πολύ ωφέλιμη, διότι ελκύει τον ακροατή σε θεογνωσία και πόθο Θεού. Πρέπει να κατανοήσουμε ότι κατά την πρώτη μέρα τέσσερα είναι τα μεγάλα έργα, που δημιουργήθηκαν από το Θεό: ο πρώτος ουρανός, τα πλήθη των υδάτων, η γη και το φως.

[Rainbow Glory](#)

Τη δεύτερη όμως μόνο το στερέωμα, που βρίσκεται μεταξύ των υδάτων. Μην παραξενεύεσαι, γιατί ο μέγας Μωυσής δεν μίλησε καθόλου για τα ύδατα, διότι ούτε για τους Αγγέλους μίλησε, ούτε για κάποια άλλη ανάμειξη αντίθετων στοιχείων διότι ο Κτίστης συναρμολόγησε την κτίση, χρησιμοποιώντας τέσσερα στοιχεία, που εναντιώνεται το ένα με το άλλο, και το ένα δεν κατάστρεψε το άλλο, διότι είναι στοιχείο αντίθετο η ανάμειξη ύδατος και πυρός, αλλά τίποτε δεν αντιστέκεται στην προσταγή του Κτίστη κι' αν από το χιόνι με την προσταγή του Θεού βγει φωτιά, δεν υπάρχει τίποτα, που θα το εμποδίσει.

Για ποιό λόγο δεν αναφέρει με λεπτομέρειες ο Μωυσής; Είναι διότι δεν υπήρχε τότε ανάγκη λεπτομερούς διδασκαλίας, αλλά τότε αυτό, που τον ενδιέφερε, ήταν να μάθουν οι άνθρωποι ότι υπάρχει ο Θεός, ο οποίος δημιούργησε τον κόσμο, και

να πιστέψουν σ' αυτόν και να μην πιστεύουν ότι τα είδωλα είναι θεοί, διότι δεν είναι θεοί τα είδωλα των εθνών, αλλά ξόανα, «έργα χειρών ανθρώπων», φτιαγμένα επιβλαβώς από κάποια ύλη, που εύκολα φθείρεται, για να εξαπατούν τους ανθρώπους διότι, αν και δεν βλέπουμε το Μωυσή να μιλά καθαρά για τους Αγγέλους και τα ύδατα, αλλά μετά από αυτά μίλησε γι' αυτά σαφώς ο Δαβίδ, «ο ποιων τους Αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα» (Ψαλμ. ργ', 4) και «αυτού έστι η θάλασσα και αυτός εποίησεν αυτήν» (Ψαλμ. ςδ', 5). Είναι φανερό ότι αυτός είναι, που είπε «συναχθήτω το ύδωρ» (Γεν. α', 9) και ονόμασε «τα συστήματα των υδάτων» (Γεν. α', 10) θάλασσες. Και ο Σολομών λέγει: «προ του την γην ποιήσαι και προ του τας αβύσσους ποιήσαι, προ του προελθείν τας πηγάς των υδάτων» (Παρ. η', 23-24) και ούτω καθ' εξής· διότι είναι απίθανο αυτό το αχανές στοιχείο των υδάτων να μην είναι δημιουργημένο από το Θεό και να το συγκρατεί ο Θεός, και όχι μόνο είναι θεόκτιστο, αλλά και δημιουργημένο την πρώτη μέρα πριν από τη γη και δεύτερο μετά τον ουρανό, που δημιουργήθηκε πρώτος, αν και αυτό, που είπα, φαίνεται σαν κάτι το καινούργιο, διότι ο Μωυσής είπε ότι η γη έγινε μετά τον ουρανό.

Πράγματι έτσι αναφέρει, διότι έτσι καθοδήγησε τη γλώσσα του να πει η χάρη του Αγίου Πνεύματος, διότι ήταν ατελής η ακοή εκείνων που τον άκουαν τότε. Η αληθινή σειρά των πραγμάτων όμως και η χάρη του Παναγίου Πνεύματος, η οποία δίδαξε αυτά τα πράγματα τότε, μας καθοδηγεί τώρα κατ' αυτό τον τρόπο· διότι ο Κτίστης δημιούργησε πρώτα τις φάλαγγες των Αγγέλων και υστερότερα δημιούργησε κατά την πρώτη μέρα τον πρώτο ουρανό. Ύστερα τις αβύσσους των υδάτων, που φτάνουν ως αυτό τον ουρανό, όπως και ο Δαβίδ τοποθετεί τη θάλασσα πριν από την ξηρά, λέγοντας: «αυτού έστιν η θάλασσα και αυτός εποίησεν αυτήν και την ξηράν αι χείρες αυτού έπλασαν» (Ψαλμ. ςδ', 5). Είναι φανερό ότι ο Κύριος δημιούργησε πριν από τη γη τις αβύσσους, οι οποίες έφταναν από τα κατώτατα σημεία, δεν ξέρω από πού να πω, μέχρι και τον ανώτατο ουρανό. Κι όπως κατά τη δεύτερη μέρα πρόσταζε να γίνει το στερέωμα του ουρανού ανάμεσα στα ύδατα, έτσι και την πρώτη πρόσταζε να γίνει το στερέωμα της γης, που δεν αποτελείται από ύδατα, όπως το στερέωμα του ουρανού, αλλά δημιουργήθηκε από το τίποτε, όπως ο πρώτος ουρανός, ούτε ανάμεσα στα ύδατα, αλλά στο τρίτο τμήμα, που βρίσκεται ανάμεσα στα ύδατα, ούτως ώστε το τρίτο τμήμα, που ορίστηκε να βρίσκεται κάτω από τη γη, να ονομασθεί άβυσσος, το δε δεύτερο πάνω από τη γη, το οποίο εκτείνεται μέχρι του πρώτου ουρανού.

[Συνεχίζεται]